

Sahte belgelerin gönüllü naşirleri

Bediüzzaman Said Nursi`yi karalamak isteyenlerin ortak bir özelliđi var:

Sahte belgelere dayanmak, yahut hayali iddialara sığınmak. Hayatta iken, ona muarız olanların elinde hep bu tür avuntular vardı. Sevk edildiği mahkemelerde karşısına hep bu tarz asılsız iddialarla çıkıldı.

Ne yazık ki, vefatından sonra da onun aleyhinde ileri sürülen bütün iddia ve isnatların arkasında, yine tamamı aynı türden dizi dizi sahtekarlıklar çıktı ortaya. Geçmişte, bu çeşit asılsız iddia ve sahte belgelerle çok uğraştık.

Hepsinin birer uydurmadan ibaret olduğunu ortaya koyarak, iddia sahiplerinin yüzüne çarptık. Fakat, bu asılsız iddia sahipleri, yalana, iftiraya doymazcasına ve bir yerden emir almışcasına aynı alışkanlıklarına devam ettiler.

Tıpkı, 1960 Darbesinden sonra ihtilalciler tarafından resmen görevlendirilen Turan Dursun ve Neda Armaner gibi şahısların, Nursi ve eserleri hakkındaki uydurma yalanlarında, çirkin iftiralarında ve iğrenç karalamalarında ısrar ettikleri gibi...

Meydan boş değil Geçmişte olduğu gibi, maalesef günümüzde de yine aynı türden belgelere sığınarak Nursi hakkında iftira ve karalama çamurunu sıçratanlara rastlamaktayız. Bunlar, hakikat ehli kimselerin nazarında maskara durumuna düştükleri halde, bildiklerini okumaya yine berdevamdırlar.

Demek ki, bu işi kasten ve bilerek yapıyorlar. Zira, kast-ı mahsus ile yalana, yanışa tevessül etmeyen bir kimse, farkına vardığı anda, özür beyanıyla birlikte hatadan dönme faziletini gösterir.

Aynı hatada ısrar ve inatla devam edenler ise, karşımızda bir `ümitsiz vak`a` şeklinde durmaktalar ki, bunlar için yapacak fazla bir şey yok. Yapılacak ve onlara en azından hissettirilecek belki de bir tek şey var, o da onlara `meydanın boş olmadığını` göstermek.

Şayet meydanın boş olduğunu görseler, bunları gemi azya alacakları ve ahlaki hiçbir sınır tanımaksızın karalama kampanyasına devam edecekleri muhakkaktır. Ne var ki, üzerine çamur sıçratmakla, altının kıymeti düşürülemez.

Birkaç misal İşte size sahte belgelere yaslanarak ve uydurma iddialara dayanarak Said Nursi`ye kara çalma hevesine kapılanlardan birkaç örnek.

`Said-i Nursi ve Kürt Sorunu` isimli kitabın (DOZ Yayınları, İst. 1991) yazarı olan Malmisanij`e göre, Said Nursi, Cumhuriyet devri yöneticilerinden korktuğu için, Şeyh Said ayaklanmasına katılmamış.

Ayrıca, hayatının bağışlanması karşısında, rejimle çatışmamış, hatta hakim zihniyetle uyum içinde görünmeye çalışmış.

Oysa, ömrünün son otuz beş yılını sürgünlerde, hapislerde, zindanlarda maddi-manevi işkenceler altında geçiren ve on dokuz kez zehirlenen Said Nursi`nin, dönemin idarecileriyle zerre kadar uyuşmadığını ve onlarla sürekli şekilde fikri ve hatta itikadi çatışma içinde olduğu, belgelerle, vesikalarla ayan-beyan ortaya konulduğu halde, bu iftiracı şahıs, çıkıp herhangi bir özür dileme, yahut yanlışını düzeltme cihetine gitmedi.

* * *

Bir diğer misal, Selçuk Üniversitesindeki dört akademisyenin ortaklaşa hazırlamış olduğu `Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi` isimli yardımcı ders kitabı. (Sel-Ün Yayınları, Konya, 1998.) Bu kitapta, Said Nursi `Kürt Teali Cemiyeti`nin faal bir üyesi olarak gösteriliyor. Halbuki, kaynak olarak gösterdikleri belge yüzde yüz sahte ve uydurmadır.

Biz bu gerçeği 1999 Haziranında günlerce devam eden bir tefrika ile ortaya koyduğumuz halde, bu iftiranameye imza atan ekipten bir tek kişi çıkıp da ne özür diledi, ne de hatasını telafi etme cihetine gitti.

* * *

Üçüncü ve son misalimiz, dünkü yazıda da sözünü ettiğimiz Yeni Mesaj`ın yazarı Muharrem Bayraktar. (Aynı zamanda BTP`nin MYK üyesi.) Üstad Bediüzzaman`ı fikir ve davasının tam zıddı yönünde gösterme işgüzarlığında bulunan bu şahıs da—iddiasının uydurma olduğunu ispat ile—en kısa zamanda özür dileyerek, yaptığı hatadan dönme fazileti göstermeye davet ettik. Kendisinden şu ana kadar henüz bir ses-sada çıkmadı.

Okuyucularımız ise, bu çirkin iftiraya karşı adeta feveran ediyor ve bir cevap bekliyor. Sayın yazara, Ankara`dan Rafet Kalyoncu`nun kendisine hitaben göndermiş olduğu bir `uyarı mesajını` burada yayınlayarak şimdilik noktalıyoruz: `Sayın M. Bayraktar, 28 Nisan tarihli yazınızda, büyük bir yanlışlık yaptığınız anlaşılıyor.

`Orada anlatmak istediğiniz kişinin Bediüzzaman Said Nursi olması mümkün değildir. `Çünkü, kendisi İstanbul`da Milli Mücadele aleyhine verilen fetvaya karşı çıkarak, işgal altında verilen fetvanın geçersiz olduğunu ve Anadolu`daki bu hareketin desteklenmesi gerektiğini beyan ederek, İngilizlere karşı bildiri neşretmiştir.

Bunun üzerine, M. Kemal tarafından Ankara`ya davet edilmiş ve Meclis`te mebuslara hitaben bir konuşma yapmıştır. Bunların belgeleri yayınlanmıştır. `Sizin bahsettiğiniz kişi belki, aynı ismi taşıyan ve Milli Mücadeleye karşı olduğu için daha sonra yurt dışına sürülmüş olan Said Molla lakaplı şahıs olabilir. `Bu konuda bir düzeltme yayınlarsanız, en azından

`Yanlıştan dönmek de bir fazilettir` düsturuna uygun davranmış olursunuz. Aksi takdirde bu bariz iftira ile Said Nursi`ye değil, sadece kendi güvenilirliğinize zarar vermiş olursunuz.`

Belgelerde sahtekarlık örnekleri

Bundan on gün evvelki köşemizde (03.05.2005), `Sahte belgelerin gönüllü naşirleri`nden söz etmiştik.

Bugün, bu sahte belgelerden bir-iki tanesini mercek altına almaya çalışalım. Birincisi: Selçuk Üniversitesi öğrencilerine `akademik çalışma` diye yutturulmak istenen `Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi` isimli ders kitabından. (Sel-Ün Yayınları, Konya, 1998.)

Bu kitabın 144. sayfasında, Bediüzzaman Said Nursi` Kürt Teali Cemiyeti`nin kurucuları arasında gösteriliyor. Aynı sayfada, bu cemiyetin gizliden ilk teşekkül tarihi olarak da, 6 Kasım 1917 tarihi gösteriliyor.

Oysa, dostu gibi düşmanları dahi gayet iyi biliyorlar ki, Said Nursi bu tarihte İstanbul`da olmadığı gibi, Türkiye hudutları dahilinde bile değildir. Nursi, evet, o tarihlerde Sibiryadaki esir kampındadır.

Ama, Allah insanı bir şaşırtmaya görsün. Kişinin akademisyen sınıfında görünmesinin de bir kıymet-i harbiyesi olmaz. Art niyetli davranırsa kişi, sonuçta işte böyle aleme de maskara olur.

Tanın gazetesinin kupüründe de görüldüğü gibi, Said Nursi, Miladi 1918 yılı Temmuz ayı başlarında (Rumi 25 Haziran 1334) esareten kurtulup İstanbul'a henüz vasil oluyor. Vasil olduktan sonra da, siyasetle hiç ilgilenmiyor, hatta siyasi cemiyetlerden mümkün merteye uzak duruyor. Daha ziyade ilmi teşekküllerde yer alıp hizmet vermeye uğraşiyor.

Nitekim, aynı yıllarda kendisine yöneltilen `Neden geldin geleli siyasete karışmıyorsun?` sualine karşı şu cevabı veriyor: `Dedim: `Euzubillahi mineşşeytani vessiyaseti (Şeytandan ve siyasetten Allah'a sığınırım.) Evet, İstanbul siyaseti İspanyol hastalığı gibi bir hastalıktır. Fikri hezeyanlaştırır.` (Bkz: Sünihat, s. 64.) Bu arada, Bediüzzaman daha esarete iken onun ismini siyasi tefrika maksatlı bir cemiyetle irtibatlandırıyor, hatta onu kurucu üye olarak ilan eden söz konusu kitabın kaynak diye gösterdiği mevkuteyi araştırdık.

Baktık gördük ki, orada da büyük bir sahtekarlık örneği sergilenmiş. Kaynak diye ismi verilen mevkute ise, aylık `Tarih ve Toplum` dergisinin 174. sayısı. Belirtilen sayfalara bakıyoruz ki, ne görelim... Orada büsbütün bir fecaat var. Said Nursi'nin ismi Kürt Teali Cemiyeti listesinin 3. sırasında gösteriliyor. `Notlar` kısmında ise, bu listenin bir derleme olduğu ve adı geçen cemiyetin de EGMA kayıtlarına göre 6 Kasım 1917'de gizli olarak kurulduğu belirtiliyor.

Ne diyelim şimdi? Vatan müdafaası için çatışırken Ruslar'a esir düşen ve daha Kostroma'daki esirler kampında iken, tutup Bediüzzaman gibi bir zatı siyasi cemiyet kurucu olarak gösterenleri Allah'a ve milletin vicdanına havale ediyoruz. *
** İkinci örnek: 2004'te TDV Yayınları arasında çıkan Prof. Dr. Ali Sarıkoyuncu'nun `Atatürk, Din ve Din Adamları` isimli kitap. Bu kitabın yazarı ise, Said Nursi'ye bir başka cepheden saldırıyor.

Bu kez Nursi `Teali-i İslam Cemiyeti` üyesi gösterilerek ve hiç dahil olmayan faaliyetlere ismi bulaştırılarak karalanmaya çalışılıyor. Kıymetli okuyucu, şimdi sıkı durun ve bakın ki, bu kitabın da Nursi için gösterdiği kaynak ismi yine `Tarih ve Toplum` dergisi olup, aynı maskaralıklar bu vadedede peşpeşe sergileniyor.

Ve, yine bakın görün ki, geçen gün `en büyük müfteri` olarak ilan ettiğimiz o yalancı sahtekarın, Bediüzzaman hakkındaki iftirasının kaynağı da, meğerse aynı mevkuteler imiş. Yan sütunda ardarda sıralanan kupürler, `şiracının şahidi bozacı` misali, işte bu yalan ve sahte belgelerin birer nümunesi olarak arz-ı endam ediyor.

Bütün bu sahte belgelerin dayandığı ve bütün bu yalan-yanlış bilgi takası yapanların gidip sığındıkları bir tek nokta var. O da, Bediüzzaman'ın Müderrisin Cemiyetinin bir azası olduğu. Sahte belgelerin ise, Said Nursi'yi bu cemiyetin, bunun devamı mahiyetinde ortaya çıkan Teali-i İslam Cemiyetinin hem kurucusu ve yöneticisi gösteriyor, hem de bu cemiyetler adına bir emr-i vaki ile gazetelerde neşredilen talihsiz bildirimleri onaylayan, tasdik eden şahısların içindeymiş gibi ilan ediyor.

Halbuki, bu manadaki yazılar, beyanlar maksatlı olduğu gibi, iddialar da külliyen yalandır, iftiradır, insafsızcasına birer karalamadan ibarettir. Son söz: İlim adına kasten ve bilerek yalan uyduranları bir kez daha Allah'a havale ederek geçiyoruz.